

Arrest

nr. 297 173 van 17 november 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat W. TOBBACK
Vaartstraat 22/03
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 juni 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 augustus 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 30 oktober 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 december 2022 dient verzoekster een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Belgische echtgenoot.

Op 29 juni 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoekster ter kennis gebracht op 4 juli 2023. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 02.12.2022 werd ingediend door.

Naam: M. (...)Voomaam: B. (...)Nationaliteit: IranGeboortedatum: (...)Geboorteplaats: (...) Identificatienummer in het Rijksregister: (...)Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 02.12.2022 gezinshereniging aan in functie van haar echtgenoot J. (...) R. (...) (RR (...)), van Belgische nationaliteit, in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt: "§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;..."

Artikel 40ter, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1 ° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. "

Ter staving van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon werden volgende documenten voorgelegd:

- uittreksel KBO (situatie 30.11.2022) waaruit blijkt dat de eenmanszaak van de referentiepersoon actief is sedert 01.04.2017; schrijven Acerta dd. 15.02.2023 waaruit blijkt dat hij (minstens tot op datum van het attest) actief was/is als zelfstandige in hoofdberoep en dat hij (minstens tot op datum van het attest) in orde is met de betaling van de sociale bijdragen, zonder vermelding van concrete bedragen*
- aanslagbiljetten personenbelasting met betrekking tot inkomstenjaar 2020 en inkomstenjaar 2021*
- exploitatierekening 2020, exploitatierekening 2021 en exploitatierekening 2022, voor echt verklaard door boekhoudkantoor (...)*
- verklaring vanwege boekhoudkantoor Van Soest dd. 10.02.2023 met betrekking tot de inkomsten van de referentiepersoon, waarbij verwezen wordt naar de in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging voorgelegde aanslagbiljetten (inkomstenjaar 2020 en inkomstenjaar 2021) en de exploitatierekening 2022; bijbehorende verklaring dd. 15.02.2023 vanwege advocaat (...)*

Zoals reeds werd gemotiveerd in het kader van de voorgaande aanvraag gezinshereniging dd. 01.06.2022 (zie bijlage 20 dd. 29.11.2022) wenst de Belgische referentiepersoon aan de hand van de voorgelegde documenten mogelijks te bewijzen dat hij bestaansmiddelen heeft die voortkomen uit een zelfstandige activiteit van een eenmanszaak. De voorgelegde bewijsstukken kunnen echter niet als voldoende worden aanvaard. Aan de hand van het uittreksel van het KBO en het schrijven van Acerta dd. 15.02.2023 kan dan wel worden vastgesteld dat de referentiepersoon een zelfstandige activiteit heeft. Echter, op basis van wat voorligt is het niet duidelijk of de bestaansmiddelen aan de voorwaarden voldoen zoals voorgeschreven in artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Er dient immers vastgesteld te kunnen worden dat de zelfstandige ondernemer door die activiteit over een regelmatig en stabiel inkomen ter waarde van minstens 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast kan beschikken.

Met betrekking tot het verleden en dus om stabiliteit van de bestaansmiddelen te kunnen vaststellen is het laatste aanslagbiljet van de personenbelasting wel een afdoende bewijs. echter het is niet omdat het netto belastbaar inkomen in 2020 en 2021 ter waarde van een bepaald bedrag was, dat er automatisch kan van worden uitgegaan dat de bestaansmiddelen nadien (in 2022) en op heden gelijkwaardig zouden zijn. Wat betreft de meer recente bestaansmiddelen werden een aantal bewijsstukken voorgelegd die niet kunnen weerhouden worden als objectieve bewijsstukken. De documenten betreffende de

exploitatie rekening en de afschrijvingen dienen beschouwd te worden als verklaringen op eer waarvan het gesolliciteerd karakter niet kan worden uitgesloten.

Kortom, op basis van de voorgelegde documenten kan niet worden vastgesteld over hoeveel bestaansmiddelen de referentiepersoon heden en met een zekere regelmaat en stabiliteit kan beschikken. Dit alles dient wel degelijk expliciet te worden aangetoond. De Dienst Vreemdelingenzaken beschikt niet over de nodige kanalen, databanken of wat dan ook om dergelijke gegevens te kunnen achterhalen. Het is aan betrokkene en de referentiepersoon om de nodige gegevens te verstrekken. De toetsing van artikel 40ter kan niet gebeuren.

De behoefteanalyse overeenkomstig artikel 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat het inkomen ontoereikend is, wel dat er geen zicht is op de huidige bestaansmiddelen. Daartoe zou de meest recente factuur van de sociale bijdragen (bvb van de laatste twee kwartalen) een recente indicatie kunnen zijn, samen met een aantal andere bewijsstukken zoals de betaalde bedrijfsvoorheffing en de bedragen die de referentiepersoon van de bedrijfsrekening op de persoonlijke rekening heeft overgemaakt gedurende de laatste paar maanden. Dit werd reeds aangehaald in het kader van de voorgaande aanvraag gezinshereniging dd. 01.06.2022 (zie bijlage 20 dd. 29.11.2022); betrokkene en de referentiepersoon hebben echter nagelaten deze informatie voor te leggen.

Er werden tevens documenten voorgelegd met betrekking tot de tewerkstelling van betrokkene. Echter, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Het gaat om een voorwaarde die te dezen enkel in hoofde van de Belgische referentiepersoon wordt voorzien. Deze bestaansmiddelen kunnen dan ook niet mee in overweging genomen worden in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens een van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de ontvankelijkheid

In zijn nota met opmerkingen voert verweerder de volgende exceptie van onontvankelijkheid aan:

"Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep. Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 17 juli 2023 een nieuwe aanvraag gezinshereniging heeft ingediend, tevens op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en eveneens in functie van haar echtgenoot, de heer J. (...) R. (...) (zie bijlage). Gelet op het feit dat verzoekende partij opnieuw een bijlage 19ter in ontvangst nam in dezelfde hoedanigheid, toont zij niet aan over het rechtens vereiste belang te beschikken bij het indienen van de huidige vordering.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, heeft verzoekende partij uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen, haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van een eerder aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van

meer dan drie maanden van 29 juni 2023 kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat de verzoekende partij een nieuwe aanvraag heeft ingediend. Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden verzoekster geen bijkomend nut meer verschaffen. Verwerende partij is dan ook van oordeel dat het ingediende beroep tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang onontvankelijk is.”

Verweerder moet worden gevolgd waar hij aanvoert dat het beroep onontvankelijk is. Uit de beschikbare informatie blijkt inderdaad dat verzoekster op 17 juli 2023 een nieuwe aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend, in functie van dezelfde referentiepersoon. De gebeurlijke vernietiging van de *in casu* bestreden beslissing kan verzoekster dan ook geen enkel voordeel meer opleveren. Dit zou immers tot gevolg hebben dat verweerder opnieuw geconfronteerd wordt met de aanvraag gezinshereniging van 2 december 2022, maar die zich echter slechts over de meest recent ingediende aanvraag gezinshereniging van 17 juli 2023 dient te buigen.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend drieëntwintig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN